

maa foretages Skridt for Skridt, og som derfor kræver lang Tid. I andet Tilfælde kan han nøjes med Udrustning af en Landgangsekspektion, kun sammensat af Felttropper. Er denne tilstrækkelig stærk, vil den bryde vort Kystforsvar for derefter hurtigst at trænge frem mod København. Efter at de ved Kystforsvaret anvendte Tropper have forenet sig med Besætningstropperne ved København*), vil der være Udsigt til at levere Fjenden en ny Kamp, hvis Udfald vil være afhængigt af det gensidige Styrkeforhold, Føringen, Stillingens Styrke m. m. Paa Grund af den forøgede Styrke ville vi vel i denne Kamp have en forøget Udsigt til at tilføje Fjenden et Nederlag, men opnaas det ikke, ville vi neppe overfor en energisk Modstander vinde den Tid, der er nødvendig, for at andre Magter skulde naa at komme os til Hjælp, inden den endelige Afgørelse er falden. Generalstaben maa derfor, støttet paa foranstaaende Grunde, betegne en Opgivelse af Københavns Forsvar ved permanente Anlæg mod Landsiden som i disse Henseender skadelig for vort Neutralitetsforsvar.

Generalstaben skal kortelig resumere sin i det foregaaende fremsatte Opfattelse:

For at vort Neutralitetsforsvar skal kunne opretholdes i sin fulde Udstrækning, bør København vedblivende dækkes mod Landsiden ved permanente Fæstningsværker.

Kan dette ikke ske, træffes der, for at afhjælpe de mest fremtrædende herved opstaaende Ulemper, følgende Foranstaltninger:

1. *Indretning af en fortifikatorisk Stilling omtrent i Linien Rungsted—Vejlebro, hvis vigtigste Arbejder udføres i Fredstid, og hvis Fløje støttes ved Anlæg af permanente Kystbatterier eller Søforter (eventuelt ved Strandmøllen og ved Hundige).*
2. *Anvendelse af en Del af Landbefæstningens hertil egnede Skyts i denne Stilling.*
3. *Omorganisation af Fæstningsartilleriet til Fodartilleri til Anvendelse i denne Stilling samt ved Felthæren.*
4. *Tilvejebringelse af en ny, bevægelig Skytsreserve til Brug i Stillinger og ved Felthæren, samt af svære Haubitser til Støtte for Kystforsvaret.*
5. *En Forøgelse af Fodfolksstyrken paa Sjælland, saaledes at her kan opstilles indtil 54 Batailloner.*
6. *Fyldigere Uddannelse af Forstærkningsbataillonernes Befalingsmænd og lovbe-falet Indkaldelse af deres Mandskab til fortsat Uddannelse.*
7. *Opretholdelse af den nuværende Landbefæstning, indtil ovennævnte Foranstaltninger ere gennemførte.*

Af ovenstaaende Udvikling vil formentlig tydeligt fremgaa, at Generalstaben anser den i Kommissionens Betænkning Side 27 af „Flertallet“ opstillede „Østhær“ for ganske utilstrækkelig ikke alene til at løse *hele* Forsvarsopgaven paa Sjælland, men endog til at løse en enkelt af dens Sider, nemlig et effektivt Kystforsvar, d. v. s. et saadant, hvorved man kan gøre sig Haab om at møde et større Landgangsforetagende med en saa stor Styrke og saa nær ved Kysten, at Vilkaarene for Kampen, selv overfor en overlegen Modstander, kunne love et gunstigt Udfald. Hertil vil foruden Østhæren, hvis Forstærkningsformationer maa tænkes at indgaa i Besætningstropperne om København, yderligere kræves 8—9 Fodfolksbatailloner, 2 Eskadroner og 4 4-Kanons Batterier, alle af Linien. Denne Styrke kunde i Hovedsagen tages fra „Vesthæren“ og her erstattes med et tilsvarende Antal Forstærkningsformationer. Disses Oprettelse vilde ikke støde paa Vanskeligheder med Hensyn til værnepligtigt Personel, hvoraf

*) Man finder Anledning til at fremhæve, at den Anskuelse, der hyppigt ses fremsat — saaledes i Forsvarskommissionens Betænkning Side 460 under Udtalelser af Flaadens tilforordnede: „... naar Operationshæren er tilintetgjort i Kampen i første Linie“ —, at det ikke vil lykkes Felthæren efter et kraftigt Forsøg paa at bekæmpe et Landgangsforetagende at naa tilbage til København, er ret ubegrundet. Krigshistorien har meget faa Eksempler paa, at en Forfølgning af den slagne Modstander medfører afgørende Resultater til dennes Tilintetgørelse. Og netop efter en med størst mulig Kraft ført Kamp ved Kysten bliver Udsigten til, at den land-gaaede Fjende skal tilintetgøre vor Hærstyrke, særdeles ringe. Fjendens Udmattelse, efter de med Overførelsen over Havet og Kampen i Land forbundne Anstrengelser, bliver sikkert større end Forsvarerens, men hans Midler til at komme frem langt ringere end Forsvarerens til at komme tilbage (Jernbaner, Vognkolonner). Kun hvis han raader over et meget overlegent Rytteri, som det dog er forholdsvis vanskeligt at overføre og at udskibe, er der en Fare. Dette opfordrer derfor ogsaa til ikke at reducere vort Rytteri paa Sjælland.